

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1258/2014
27.01.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.Д., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Д., адвоката И.К., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 492/12 од 15.04.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 992/14 од 01.09.2014. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2015. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Д., адвоката И.К., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 492/12 од 15.04.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 992/14 од 01.09.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 492/12 од 15.04.2014. године окривљени В.Д. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју му се урачунава време које је провео у притвору од 17.10.2013. године до 25.12.2013. године и од 21.03.2014. године до 22.03.2014. године. Том пресудом, на основу одредбе члана 87. КЗ према окривљеном В.Д. изречена је мера безбедности одузимања предмета и то: 1,22 грама опојне дроге ..., док је исти на основу члана 261. и члана 264. ЗКП обавезан да у корист буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка плати износ од 33.475,36 динара и то на име трошкова вештачења, а на име паушала износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 992/14 од 01.09.2014. године усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у Београду па је само у погледу одлуке о

кривичној санкцији преиначена пресуда Вишег суда у Београду К 492/12 од 15.04.2014. године, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног В.Д., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на казну затвора у трајању од три године и два месеца у коју му се урачунава време које је провео у притвору од 17.10.2013. године до 25.12.2013. године и од 21.03.2014. године до 22.03.2014. године, док је жалба браниоца окривљеног В.Д., адвоката И.К. као неоснована одбијена и првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног В.Д., адвокат И.К. због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и због повреде одредбе члана 16. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведене правноснажне пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање у смислу одредби члана 491. став 1. тачка 1. ЗКП, односно да исте преиначи у смислу одредбе члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Д., адвоката И.К. је неоснован.

Бранилац окривљеног В.Д., у захтеву за заштиту законитости истиче да је означеним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП наводима да се пресуда заснива на исказу сведока Д.Д. и исказима сведока Ђ.Л. и Н.К., полицијских службеника, на којим доказима се према одредбама ЗКП пресуда не може заснивати, указивањем да је исказ сведока Д.Д. из претходног поступка супротан исказу овог сведока који је дао на главном претресу, а да су се сведоци Ђ.Л. и Н.К. изјашњавали о оперативним сазнањима која се односе на предметни догађај.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 604. став 1. ЗКП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14) испитао сходно одредбама ЗКП ("Службени лист СРЈ" 70/01 и 68/02 и "Службени гласник РС" 58/04... 76/10) који је важио у време прибављања доказа наведених у захтеву, па је нашао да се неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Д. указује на

битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14) који је важио у време доношења правноснажних пресуда.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног В.Д. је неосновано истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе на страни 4, пасус први образложења пресуде дао јасне и довољне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Наводима из захтева браниоца окривљеног којима се указује да ниједан доказ који је изведен током поступка не упућује на закључак да је окривљени В.Д. критичном приликом продао опојну дрогу ... Д.Д., по налажењу Врховног касационог суда, оспорава се чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом.

Како погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, као ни повреда закона која је захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног дефинисана као повреда из члана 16. ЗКП, не представљају законске разлоге у оквиру повреда таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, Врховни касациони суд се у ове наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног В.Д. није упуштао.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

**Председник већа
судија**

Драгиша Ђорђевић,с.р.